

Dulce María
Loynaz

Takács Zsuzsa
fordításai

A RÓZSA ÉNEKE

Miatyánk, aki a földön vagy;
erős és szép földünkön,
a termékeny talajon;

Szenteltessék meg a Te neved,
melyet senki nem ismer,
kimondani nem mer,
csak a törékeny csönd,
amely mi vagyunk,
a rózsák...

Jöjjön el a te országod
a föld illatos virágaihoz,
hozzánk a kicsinyekhez...

Legyen meg a Te akaratod,
akkor is, ha életünk,
egyetlen délután...

Minden napsütés ragyogjon fölöttünk,
az összes világosság egyetlen napon...

Bocsájtod meg vétkeinket.
A tüskét a koszorún,
az erejét vesztő illatot, a méhek
szomját nem oltó mézet...
ahogyan mi is megbocsájtunk
az ellenünk vétkezőnek, aki levág,
piacra visz, elad, hazug sírcsokrot
köt belőlünk, barbár
ünnepére otromba ajándékot.

Ne adj át minket az üres
szavak utáni epedésnek,
a szavak hamis csengettyűinek és
kígyó-sziszegésének,
sem a lábak
sietős távozásának,
sem az állatok
sötétlen rohadó szívének...
De szabadíts meg minden Gonosztól.
Amen.

A MOSOLY

A holtsápadt Krisztus
mosolya kísértett:

az ajkak rajzolta bizonytalan,
félhold...
fogsora megtört fehérsége,
amely a résre nyíló szájban
megmutakozott...

törekeny vállát
fölmutatta
a lecsúszó, lila brokát-ing.

(Az oltáron ezüstlemezek
és aranyfodrok...)

Nevetés visszhangja
úszott a csöndben.
Mormolás, melyet nem tudott
kiseperni a levegő... a padok között
lassan, szinte vonakodva haladt kifelé
a nép... Jó ideje, hogy
a mise véget ért, de érződött még
a tömjén illata. Aztán egy fuvallat
elfújta egy rózsaszirmot,
s az összes gyertya lángját kioltotta.

A barokk párkány nagy ajtaja
összecsukódott lassan,
ahogy a madár szárnya...
Tétovázott
a fény a haldokló Krisztus
arcán... Lassan, majd hirtelen
besötétedett. Krisztus
mosolya a támfalon ragyogott.

Szétfoszlott alakja...
a mosolya mégis ott maradt.

MEGFOSZTATÁS

Hogy egyre távolodsz – az édes érzés.
Hogy távolodsz és körvonaladat veszted...
A dolgok hagynak el, vagy magad távozol.
Felejtés édessége a ködben,
harmatként permetez... Mindentől
szabad és tiszta vagy. Könnyűség
mámora.
Fölszállsz, ahogyan egy csillag... Elérhe-
tetlen.
Magas. Világít a csöndben.
Nem szólok semmit, Istenem...